

REGULÓ.

Pesten vasárnap augustus 5^{kén} 1838.

Megjelen társával együtt hetenként kétszer vasárnap és csütörtökön. Fél évi díja helyben képekkel 5 ft. borítéktalanul; postán 6 ft. pengőben. Budapestiek évnegyedenként is vált-hatnak példányt. A' folyóiratnak egyes száma, vagy képe 12 kr. p. p.

ELBESZÉLÉS.

Kérlelhetlen gyűlölség.

Ama borzasztó korszakban, midőn olasz ország vérzett a' Guel-fek és Ghibellinek iszonyú csatái alatt, rémitőleg tűnt-ki Guelfónak, egykor salerno herczegnek, kegyetlensége. Atyja, Tancred, korán vesztvén-el nejét, masod izben megházasodott, 's Guelfo, miután férjfi korba lépett, válogatott kísérettel a' keresztes vitézekhez csatlakozott. Őseinek vára, mellyben mostoha anyja élt növekedő fijával, nem volt komoly és büszke szellemének annyira vonzó, mint a' sátordús tábor; 's atyja észrevevén a' setét felhőket, mellyek fijának homlokán elterültek, nem szegült szándéka ellen. Évek multak évek után, 's Palaestina földjén birkoszorút fűzvéen magának, hazájába tért a' bajnok, midőn hírét vette utközben, hogy atyja meghalt, 's gazdag urodalmát felosztá, a' helyett, hogy azt első szülöttének hagyta volna kirekesztőleg. Guelfónak voltak ugyan ígérve a' salerno uradalom, annak vára és tengerpartjai, még is dühében tajtékozva borzasztó esküt monda, hogy Avellino és Benevento uradalmakat is, mellyek testvéreinek Averardónak adat-tak, el akarja foglalni. Embereivel tehát Salernóba sietett, el levén határozva vetélytársának minden igényét annak vérevel mosni-le, ki illy rögtön megtámadás ellen magát nem védheté, 's nagy hajjal csak futás által szabadulván, menedéket övéivel idegen országban keresett. Azonban idő folytával körülmények fejlettek-ki, mellyek a' szökevény ügyének kedvezni látszattak. Guelfo szigorú uralkodása megfosztá őt hűbérnökeinek minden hozzá ragaszkodásától, kik fájdalommal emlékeztek vissza azon jóságra, melylyel távolléte alatt testvére uralkodott rajtok. Azonkül Averardo fiai férjfi korhoz közeledtek; tiszte vala tehát megújítani igényeit az atyjától reá maradt örökségre. De szint' olly mérsékelt és békeszerető, mint vitéz levén, megkísértett előbb minden más eszközt, mi előtt elhatározá magát fegyvert ragadni. Miután pedig javaslatai megvetőleg visszautasítottak, ajánlatai nyulshivűségnek neveztettek; kényszerítve látá magát nyilvános hadra bizni ügyének eldöntését. Sok vé-

res csata után, melyekben nemcsak a két testvérnek hű bérnökei de a' Guelfek és Ghibellinek párthívei is részt vettek, tönkre veretett a' döllyfős bitorló, 's kényszerítettett legutósó 's legerősebb várába futamodni. Fijai mind elestek a' viadalban, csak egyetlen leánya maradt. A' rendkívüli szépségű, bájló, szeretetre méltó, atyjához ennek vétkei és tévedései daczára is hű, kedves és nagylelkű Ricciarda nem távozik oldalától; ügyekezett zajló hevét mérsékelni, 's nyájas rábeszélés és kéréssel arra birni, békélne-meg győzedelmes mostohaöccsével. Ez vala, mit Averardo is régóta ohajtva annál inkább kívánt, mivel Guido, legidősb fija, meglátta a' bájló Ricciardát, 's e' pillanat óta forrón és bensőleg szerette. Szenvedélye módot lelt vele beszélhetni; ő viszonzá érzelmeit, 's így gyakoriak valának a' rövid és veszélyes összejövetek, melyeket e' szerelmesek a' körülöttök uralkodott zivatarnak közepette is végre hajtottak. Gyakran sürgette Guido, hagyná-el Ricciarda a' várat; de ez érzé, hogy ő az egyetlen tárgy, melyet atyja e' földön még szeretett; csak ő csatló őt még legutósó 's leggyengédebb kötelékkal az emberiséghez, 's még mindig reménylé, hogy valósítandja azon édes álmot, melyben látta atyját, mint tette Guido kezét az övébe. Csudálhatni-e tehát, hogy illy leány megnyerte olly vad és kérlelhetlen atyának szeretetét és halálját is, mint a' büszke Guelfo vala? — Végre csakugyan úgy látszott, hogy szeretete és köteletségének fáradhatlan teljesítése a' legszebb foganattal fog megkoronáztatni. Guelfo nem vonakodott többé hallgatni testvére javaslatára; túszoikat küldött Averardóhoz, 's felszóllítá őt, hogy azok helyébe ő is két fiját, Guidót és ennek testvérét, küldje hozzá, kik a' békét nevében megerősíthessék, 's leánya társaságán és a' vendégszereteten várában örülhessenek. Ők, atyjoktól korlátlan hatalommal felruházva, elementek; 's itt van kezdete a' rémitő szomorú játéknak. A' láthatár mind inkább elsetétül, és sajnálatra méltó sorsuk elébe vezet az atyai rigolya szerencsétlen áldozatait.

Ünnepély adatott. A' bájló leány 's az erős ifjú kölcsönös pillanataikban olvasták az örömet sorsuknak hirtelen és szerencsés fordulatán. Guelfo mosolygott vendégeire, 's a' vártornácban hanga zendült-meg és vidám dalok. Az ősöknek képei, mint a' szép Ricciarda véle, nyájasabban néztek alá, mint különben; mintha örültek volna, hogy megszűnt az utódaik közötti rigolya; midőn hirtelen hangos zaj volt hallható. A' föld ingott, mintha földrengéstől rázatnék-meg; egy nehéz tömeg lezuhan, 's úgy látszott a' várurnak, mintha e' pillanatban atyja, Tancred, lépdelne a' tornácban, haragos szemeket szegezvén reá. Lélekismeret volt ez! — Tancred nehéz képe végre leesett a' falról, 's e' perczben érzé Guido, ki föle-

melte már a' billikomot, hogy azt kiürítse a' nagybátyjával kötött békeért, miképp' kiragadtatott kezéből az ivóedény. Ricciarda volt, ki halálhalványan és eliszonyodva állott mellette, és testvére mutatott, ki éppen akkor inditá ama zajt. Guido segélyére röpült, de csak holt teste volt, melyet felfogott karjaiba. Megrettenvén 's a' drágán szeretett Guido bátorságaért reszketvén a' lelkes leány, utjokat állta azoknak, kik most az ifjúra rohantak, hogy megfogják; de ezek nem valának Guido ellenei; leveték az álruhát, melly alatt barátja Corrado sok párthívével, mint Guelfekkel, bemenetelt szerze a' várba. Ezek kardot rántottak, körülfogták az ifjút, 's biztosan vezették Averardo táborába.

Ki irhatná-le az utóbb nevezettnék fájalmát, midőn hallá testvérenek gyalázatos árulását 's legifjabb síjának szerencsétlen halálát; de annál nagyobb volt a' szerelmesek kétségbeeste, kik rögtön azt látták, hogy a' szerencse révéből újra a' szenvedés tengerére vannak kivetve. A' csata ujjt tüzzel elkezdett, 's Averardo azon fogadást kívánta síjától, hogy előbb nem akar Ricciardával összekötetésére gondolni, míg nem sikerülend neki kegyetlen testvére személyét elfogni, 's magát és övéit boszúja hatalmán kül tenni. Ugy látszott, hogy Guido meg akar ebben egyezni, de reszketvén azon lénynek életeért, melly e' földön legkedvesebbje vala, nem sokáig nyomható-el a' kívánságot őt újra láthatni. Egy földalatti ösvényen a' várnak egyik boltjába jutott, hova a' szerencsétlen leány is éppen akkor érkezék, hogy anyja koporóságán sirassa szomorú sorsát. E' gyász-helyen, melly setét vala, mint élete, összejöttek a' szerelmesek. A' nemes leány mindenre kérte kedvesét, vigyázna bátorságára, 's őt, testvére gyilkosának leányát, hagyná nyomorú sorsára; szint' olly tüzzel, de szint'olly hasztalan kérte őt is Guido, mondana-le atyjáról, ki saját rokonát hideg véruen feláldozhatta boszújának, és szöknék-el vele együtt azon veszélyek elől, mellyek mindkettejüket fenyegetik. Szentül és erősen állitá, hogy tőle különben nem távozandik, és sorsában osztozni akar. Ekkor rögtön közelítő lépteket hallottak; mindig tisztábban lehete kivenni a' várurnak haragos szavát. Most eliszonyodván Ricciarda, egy kuzsóba rejté a' kedvest, 's atyját szinlett nyugalommal várta. — „Még mindig itt? — kérde ez heléptekor. — Halványan és elgyöngyülten, rémként mulatsz a' holtak lakában? — Nem hallád, hogy élő hívott? — Miért nem engedelmeskedél atyád hívásának? — „Engedj-meg! — szóllt Ricciarda — jól tu'ltam, hogy engem kívánsz: de nem tudtam, mellyik osztályában vagy a' várnak.“ — „Szinte kétlém, hogy e' falakon belül találjalak? — folytatta Guelfo. — „E' csendes hajlék, atyám, szint'ugy része váradnak! — felelt a' leány. —

„És a' legjobb, ugy-e? — közbenszöllt a' várur. — Atyádat ősei hamvánál kerestéd; oda kívánnád őt; nem ugy van? — „Én fölkerestem anyám sirját, hogy sirjak mellette! — felelt Ricciarda. — Nem halálotat kérem itt, atyám, hanem magamét; mert méltatlan gyanúval üldözől.“ — „Itt tehát anyád sirjánál halljad szavamát — válaszolt a' várur; — gyanúm alapos; a' fiatal árulót látták itt éjjel őgyelegni. Tudod miért? — „Hallám — beszéltek arról“ — felelt a' kedvesnek bátorságaért reszkető leány. — „Arzczod mutatja bűnödét! — kiáltott Guelfo zordon hangon. — Gyalázat reád, gyalázat mindnyájunkra! mert elkerülte az-öröket, kiket elfogására kiállítottam. Látnod kell, mint büntetek én. A' gazfiaknak azért lakolni kell!“ — 's a' szolgálához, ki kísérte, fordulva parancsolá: „menj, ölesd-meg őket, 's fejeiket tüzesd a' várormokra!“ — A' szolga engedelmeskedni készült szigorú ura parancsának; de Ricciarda atyja lábaihoz borult, 's kérte őt saját bátorságára, ne ingerelné a' védelmére annyira szükséges férjfiakat. Hasztalan; ő ismétlé rettentő parancsát, 's egyszersmind meghagyá, hogy a' többi csatásznak kétszeres zsold fizettségük. — „Ha engem szeretnél — folytatta a' dühöncz, leányához fordulva — megérmelnéd szeretetemet, 's gyülnéd azokat, kiket egész lelkemből utálok, kik testvéreidet megölték, kik vagyonomat elorozták. Esküdj, hogy örökre lemondasz a' Guidóval 's övével összeköttetésről, 's én szeretni és becsülni akarlak, mint hős szívű leányomat. Te hallgatsz? — Inkább akarnád szerencsétlen atyádat feláldozni, hogy nyugodhass annak karjaiban, ki tüzzel vassal jelenik-meg, hogy téged arául haza vihessen. Jól van, meglátjuk, ki fog győzni.“ — E' szavakkal böszülve rohant-ki, leányát sirva hagyván. Az alatt Guidónak eltűnt a' táborból itt nagy nyugtalanságot okozó, 's Averardo, ki jól sejté a' valót. reszketett egyetlen fija életeért, 's elhatározá, hogy a' veszélyből, melyben forgott, kiszabadítása végett még egyszer utasítand testvéréhez küldnököt békeajánlatokkal, 's e' küldnök maga akart lenni.

Guelfo még mindig dühödött Ricciada ellen, 's büszkén kérkedék, hogy inkább akarja őt elevenen eltemettetni, mint gyüölt testvére fíjanak karaiba adni. Most megharsan a' toronyörnek kürtje hirnököt jelentve; ez Averardo vala, ki maga jelent-meg, abban bizván, hogy testvére őt személyében nem ismeri. Guelfo ahhoz ragaszkodott, hogy leánya jelen legyen a' küldnökkel összejövethél. Ez tehát a' sirbolthá vezetteték, hol a' szerencsétlen leány folyvást mulatott. — „Csak közelebb — szöllt a' belépőhöz — fogadtatásodról azon hely után ítélj, mellyen fogadtatol.“ — „Uram — szöllt Averardo — magam körül őseid sirjait látom; én a' béke olajágát hozom. Őseid szellemei

örülni fognak, ha látandják, hogy fijaik csarnokaiba visszatér az egyetértés, mely egyesíti a' testvérek közötti köteléket.“ — „Testvér? — mérgesen 's gúnyolva kaczagott a' várur — nekem soha sem volt testvérem. A' gyöngé Tancredot rábeszélte ugyan egy álnok nő, hogy egy fiúval ajándékozta őt meg: de ez Palaestinából visszajöttöm után megszökött a' nélkül, hogy fegyverhez mert volna fogni, 's most csaknem húsz év múlva visszatér, hogy fegyverrel kezében mindenemet elrabolja! gyermekem', vagyonom', méltóságom', és czimemet! fiaí gyilkosának nevez, váramat vivja; boszú tehát boszú ellen! fegyver fegyver ellen! Én meghalhatok, de nem engedhetek. Ő csak véres diadalt ünneplend! — „Éppen a' miatt kellene véget vetni a' rigolyának — válaszolt a' küldnök — parancsnokom, igen is, megszökött; mert ön tüzzel vassal jelent-meg előtte. Tancred jogtalanul osztotta-e el birtokát, nem illik eldöntennem; de azt tudom, hogy Averardo rossz atyaként cselekedett volna, ha fiait koldusokként hagyja a' világban, 's jogaikat nem védi.“

(Vége következik.)

PESTI VIZSGALÓ.

Gyász híre. — Pesten jul. 29-kén szélütésből halt-meg élete 57-dik évében t. t. Weszerle József ur, a' pesti tudom. egyetemenél történeti tudományok kir. rendes tanítója. A' boldogultnak hideg tetemei 31-kén vitettek háladatos tanítványainak és nagyszámú résztvevőknek kísérete mellett a' váczi ut melléki temetőbe. Szembetűnő volt tanítványainak ama gyengéd figyelme, melyet iránta ez utósó tisztelet-tételnél bizonyítának; midőn nemcsak igen számosan magyar gyász-köntösbe öltözve jelentek-meg, 's környezék a' kedvelt tanítónak hült tetemeit, hanem a' boldogultnak lakásától egészen az új épületig vállon vivék a' koporsót, és átalján véve kísérte a' nagy számú fiatalság egészen a' temetőbe, hol érzékeny fájdalommal mondá neki az utósó „Isten hozzád“-ot. Gyászolják halálát hitesén, szül. ns. Jordán Thérézia asszonyságon, 's Jozefa és István neveletlen gyermekein kívül, az idvevezültnék minden erényét 's tudományos fáradozásait becsülik. Meltán sajnálható, hogy gazdag pénzgyűjteményének leírását hosszas készülletei után ki nem adhatá, mi által a' pénzbuvárok és e' tárgybeli tudomány kedvelői nagy veszteséget szenvednek.

Weiss nagy öröksége ügyében, melyet mult hónapi lapjaink említének (miután e' folyóirat kiadójához messze földről is küldettek felvilágosítási kéro levelek) magától a' Pesten levő örököstől következő hiteles adatokat közlünk, 's kérünk mindenkit, ki e' dologban érdekesítve van, hogy ez ügy iránt e' lapok kiadójától további felvilágosítást ne kívánjon. — Weiss János Mihály, a' meghalt gazdag Amerikai, a' pesti Rókus-kórháznál felgyógyuló állapotban levő Weiss atyjának öcsese, ez utóbbi pedig Pest megyében, Kis Harta helységben evang. lelkész volt, 's 4 fiú és 8 leány-gyermekeket hagyott maga után, kik közül azonban a' pestin kívül csak ketten maradtak életben. — A' gazdag Weiss János Mihály fels. József császár 's király idejében Coburg herczeggel, kinek titoknoka volt, a' török háború kiütése előtt utazék a' napke-

leti tartományokba, hol Smyrnából, mint öt nyelven beszélő 's kitanult kereskedő, Amerikába költözött. — Kilencz millio dollarra terjedt örökséget hagyott maga után, 's hir szerint még ugyan annyit jótékony intézetekre. Az europai örököseket illető résznek azonban csak felét küldik Amerikából, másik felének csak kamatját évenként. — A pesti Weiss hasonlólag kishartai születésű 's evang. vallású, nem hivatalosan, hanem csak kereskedők által tudósították az örökség iránt. Ő egyébiránt magyar országban marad. Egyetlen leánya, ki anyjánál Bazinban lakik, már e' hívétel előtt jegyben járt egyszólagatban levő kapitánynyal.

KÜLÖNFÉLE.

A' vas korona. (*Vége.*)

Ama vitatkozások, mellyek e' kincsnek valódisága fölött keletkeztek, többnyire eléggé ismeretesek. Némelleyek azon történeti bizonyítványokban kételkedtek, mellyek erősíték, hogy e' vas karika ugyan az, mellyet Ilonaa' kereszt-szegekből készítettén, Konstantinnak küldött; mások nem akarák hinni, hogy e' korona Monzában tartatott; ismét mások pedig éppen azt erősíték, hogy hajdan a' korona szalmából volt. Azóknak állítása, kik a' koronát Monzában nem tartottnak erősítik, annyiban való, hogy az Monzától két izben csak ugyan távol volt; először t. i. elzálogosítottatott, másodszor Avignonba vitetett, és az azon időben tartatott koronázásokra hiába kerestették; és talán ez adott alkalmat azon eleinte csak gunynak, utóbb valóságnak vett kifejezéshez, hogy Monzában szalma-korona van. — A' vas karikának valódisága fölötti vitatkozások olly hevesek lettek, hogy a' Monzaiak a' kétséges kérdés eldöntését a' pápára bízták, kinek a' szegek valódisága mellett és ellene szőlő iratokat is elküldtek. A' vitatkozásból valóságos per kerekedett; Lambertini Prospero, következő pápa, a' dolgot a' szent szék elébe terjeszté, 's 1717-ki nyárutó hó 10-kén végre aláíratott a' felsőbb rendelés, melly szerint a' Monzaiak perüket megnyerték, és megengedettett nekik, hogy a' szent koronát a' többi szent ereklyével együtt nyilvános tiszteltetésül oltárra helyezhessék.

3.) A' monzai sz. János templomának kincse.

Mintán a' vas koronáról kimerítőleg szóllottunk, nem lesz fölösleges talán a' monzai kincseket is megemlíteni, mellyeknek egy részét a' vas korona teszi. Az négy koronából, több kereszt 's különböző nagyságú edényekből állott; nevezetesen egy drága kövekkel kirakott kehely, egy keleti agátserleg 's egy zaphir szilkeből, végre — egy hét tojáson ülő kotló tyukból; 's ezek mind aranyból voltak. A' monzai templomnak nagy ajtója felett két osztályú basrelief van; az alsó osztály az üdvöztőnek kereszteltetését ábrázolja, a' felső pedig Theodolinda királynét, keresztelő Jánosnak egy koronát nyújtó; az utóbbinak kezében pedig egy más átnyujtandó ajándék van; Theodolindát Gundeborg és Adalald, fiai, és férje, Agilulf, környezik. Az alsó osztályra a' fennebb említett kincsnek többi része van faragva. A' koronákból azonban kettő már hiányzik, 's Agilulfnak dúsabb koronája több kincsesel együtt Parisba szállíttatott. Körületén, 12 üregben, a' 12 apostol, középen az áldó 's kezében könyvet tartó üdvöztő, kit két angyal környez, volt látható. A' korona alsó kerületén dombor műben a' zománczolással készült felirat vala, melly Agilulfnak ajándékáról szóllt, mellyet szent Jánosnak küldött. Parisban ezt hitték a' vas-koronának, 's mint olyan az emlék-

pénzekbe is vésetett. Mult század végén az egész kincs, kivévén a' vas koronát, Parisba szállítottatott, és midőn olasz országnak többi kincse is visszatérítettett, a' monzai kincs is visszaszállott hajdani helyére.

4.) Koronázások.

Melly' idő tájban kezdeték a' vas koronát királyok koronázásához használni, bizonytalan. Némellyek véleménye szerint Theodolinda maga rendelte, midőn a' kincseket a' monzai templomnak ajándékozta, hogy utódai e' koronával koronáztassanak-meg; sőt férjének, Agilulfnak már fejére is tétette. Az évrájsz-írók, kik e' tárgyról szólnak, általában későbbi századokban éltek; e' szerint többen valótlannak mondják ez adatokat, 's állításuk támogatása végett a' Longobardoknak hajdani szokásaira hivatkoznak, kik választott királyukat nem koronázással, hanem pajzsra emeléssel ismerék-el törvényes fejedelmüknek. E' szerint kérdés marad: vajjon a' pajzsra emelés azon legrégibb időben gyakoroltatott-e, midőn a' Longobardok még hadi szokásaikat követték, vagy még akkor is, midőn némelly tekintetben már az olasz szokásokhoz kezdtek simulni? — E' kérdés eldöntésére meghatározandó volna: vajjon a' longobardi királyok koronázását tárgyazó emlékek egykorúak-e vagy későbbi idők szüleményei. — Ennek fejtegetésébe azonban nem ereszkednek lapjaink; elég legyen megmutatni, hogy a' vas korona már hosszú századok során által használtatott az olasz királyok koronázásához.

Némellyek állítása szerint nagy Károly volt első, ki a' hármaskoronázást német, lombard országban, és Romában szokásba hozta. Mások e' véleményből azt is következtetik, hogy nagy Károly magát a' vas koronával megkoronáztatván, Longobardok királyának is hívatta magát; mások ismét erősíték, hogy nagy Otto (962) fején ragyogott először e' korona. A' legrégibb koronázás, mellyről bizonyos adataink vannak, III-dik Ottóé volt. Ez idő után V-dik Károly koráig több császár és király koronázása ment végbe, a' vas koronával. Ezután e' szokás félbenszakadt, de 1805-ben Napoleon ismét divatba hozta. Az ausztriai császárnak, mint longobard-velencei királynak fejeéről folyó 1838-ki szeptemberben tündöklend először a' vas korona.

Felesleges volna itt az a' fölötti vitatkozásokat előhordani, vajjon a' koronázások mindig Monzában történtek-e; — minthogy ez olly igény, mellyet egy vagy más hely iránti tulzott vonzódás gerjeszte. — Az olasz királyok majd Pavia, majd Majland, majd ismét Monzában koronáztaták-meg magukat, mint t. i. a' körülmények megengedték; 5-dik Károly pedig Bolognában fogadtá-el a' koronát.

A' századok szokásaival változtak a' koronázási szokások is. A' monzai székes egyházban egy basrelief van, mellyet III-dik Otto korából (983—1002) valónak hisznek. A' monzaiak e' márvány alakjain egy templomukban tartott koronázásra akarnak ismerni. Egy részén a' kincseket tartó oltár látszik; körülte egy diaconus és subdiaconus áll; a' monzai érsek pedig a' trónon ülő 's kormány-pálczát tartó királynak a' koronát teszi fejére; ezek után hat választó-fejedelm következik, kik közül az első a' kölni érsek és olasz országi fő kancellár, második a' császári kardot tartó szász herceg; utósó a' brandeburgi markgróf, ki Monza polgárainak egy szabadságos oklevelet nyújt által. E' nevek mind az alakok alá vésve. Megjegyzendő azonban, hogy a' kincs tárgyak, nevezetesen a' korona, nem az eredeti után készültek. — Végre az olasz királyok különböző módon fogadták-el a' koronát; némellyek trónon ülve, mások ismét, mint nagy Károly is, az oltár előtt térdelve.

Finnyás koldus. Londonban a' Themse partján jelenleg egy szegény piperőcz tartozkodik, 's alamizsnát koldul. Ha ezüst pénzt nyomsz markába, barátságos tekintettel fogadja-el, de ha rézpénzt vetsz neki, azt az első mellette elmenő koldusnak adja. E' koldus-piperőcz igen csinosan öltözködik; ruhája finom posztó 's fejréneműje vakító fejér. Nem régiben esőre borult az ég, 's egy csinos öltözetű szolgáló azonnal esernyőt vitt az urkoldusnak, melynek védelme alatt ebédelni ment, 's hihetőleg többet és jobbat evett, mint sokan azok közül, kiknek adakozásából ebédelt. Nem régiben vett a' főváros szomszédságában egy igen csinos házat is.

EMLEKMONDÁS.

Egyesség.

Példabeszéd: gyenge vesszők

Összekötött nyalába

Vihargyözöbb, mint az erős

Tölgy 's bükk magán álltába'.

Összeforrva szív- 's lélekben

A' nemzet-test tagjai

Zászlóknak urai.

KISFALUDY SÁNDOR után K. H. K. J.

Alapzatokból tenni mindent, bölcsnek tetsző, 's az a' nyereség, hogy ha botlik a' cselekvő, az alapzat kárhoztatik 's nem maga.

FÁY ANDRÁS.

Időváltozás. A' férjfiak, míg nőtelenek, aprilisek; ha megházasodtak, decemberek. A' leányok mind addig májusok, míg hajadonok; de bezeg változik az idő, ha már asszonyokká lettek.

SHAKESPEARE után M. IMRE.

Halál. Az embernek harmadfél pillanata van a' földön: egy — nevetésre, egy — sohajtásra, 's fél — hogy szeressen; e' pillanat közepén meghal. De a' sir nem mély, csak világító nyomdoka a' minket kereső angyalnak. Ha az ismeretlen kéz utolsó nyilat küldi feleje, meghajtja fejét, 's a' nyil csupán a' töviskoronát emeli-le sebeiről.

JEAN PAUL után Hábor N. Enyedről.

Betűrejtvény.

H-val földi léted mennye,
Ha hűt 's erényest birhatsz:
De kebeled ostroma, ha
Ellenkezőre akadsz.

T-vel a' lefolyt sok évnek
Viharjait kiállja,
Bérczes, hegyes, 's vadon vidék
Legtöbbnyire hazája.

V-vel virágokkal hímes
Természet szép tüköre,
Ha mesterség járul hozzá,
Alkotni lehet szebbre.

BAJÁRÓL M—k—A—t—

Előbbi rejtvény: bálvány.

Figyelmeztetés. Folyóiratunkból még egyikét teljes számú példánnyal szolgálhatunk előfizetésükkel elkészett t. pártfogóinknak.

Szerkezi Mátray Gábor, halpiacson alul a' Duna partján. 114. szám alatt.

Nyomt. Trattner-Károlyi, uri utza 612.